

Olgu Sunumu

Meckel-Gruber Sendromu

Nihal KILINÇ¹, Abdurrahman ÖNEN², Ahmet YALINKAYA³, Bülent DEMİR³, Murat YAYLA³
*Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji¹, Çocuk Cerrahisi², Kadın Hastalıkları ve Doğum³ Anabilim Dalları,
 DİYARBAKIR*

ÖZET**MECKEL-GRUBER SENDROMU: BİR OTOPSİ OLGUSU**

Amaç: Meckel-Gruber sendromu oksipital encefalocele, polidaktılı ve polikistik böbrekler ile karakterize konjenital bir durumdur. Bu nadir sendromun yaşamla bağdaşmadığı literatürde rapor edilmiştir. Klasik triadlı bir Meckel-Gruber sendrom olgusunu kaynak bilgileri ışığında tartışılırak sunmayı amaçladık.

Olgu: Onsekiz gebelik haftasında kız fetus olup otopsi incelemesinde oksipital encefalocele, polidaktılı, polikistik böbrekler, karaciğerde fibrosiz, bilier disgenezis saptandı. Otopsi bulguları sonucunda olguya Meckel-Gruber tanısı kondu.

Sonuç: Az görülen anomaliler grubu olması nedeniyle ilgili literatür gözden geçirilerek olgumuza ait özellikler sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Meckel-Gruber sendromu, Fetal anomalisi.

SUMMARY**MECKEL-GRUBER SYNDROME (AN AUTOPSY CASE)**

Objective: Meckel-Gruber syndrome is a congenital disorder characterized by occipital encephalocele, polydactyly and polycystic kidneys. This rare syndrome has been reported as incompatible with life in the literature. We aimed to discuss a case with Meckel-Gruber syndrome associated with the classic diagnostic triad in the light of literature.

Observation: In autopsy study of 18 weeks of gestational age female fetus. Occipital encephalocele, polydactyly, polycystic kidneys, liver fibrosis and biliary dysgenesis were detected and Meckel-Gruber Syndrome was diagnosed.

Conclusion: The literature is reviewed to present characteristics of our case because of a rarely seen anomaly group.

Key words: Meckel-Gruber syndrome, Fetal abnormality.

Meckel-Gruber sendromu (MGS), 1822'de Meckel tarafından tanımlanmış otozomal resesif geçişli nadir görülen kalıtsal bir hastalıktır (1). Bu sendromu, kistik böbrek displazisi (%100), oksipital encefalocele (%90), postaksiyal polidaktılı (%83.3) klasik triadı oluşturur (2). Ayrıca santral sinir sistemi anomalileri, ürogenital anomaliler, karaciğer ve pankreasta fibrotik değişiklikler, oküler anomaliler, yarık damak ve dudak, hidrosefali ve konjenital kalp defektleri sıklıkla eşlik eden diğer anomalilerdir. Hastalıktan sorumlu gen lokusunun bağlantı analizi ile kromozom 17q21-24'de lokalize olduğu bulunmuştur (3).

MGS tanısı hem gebeligin sonlandırılması bakımından, hem de daha sonraki gebelik için bilgi vermesi açısından önemlidir (4).

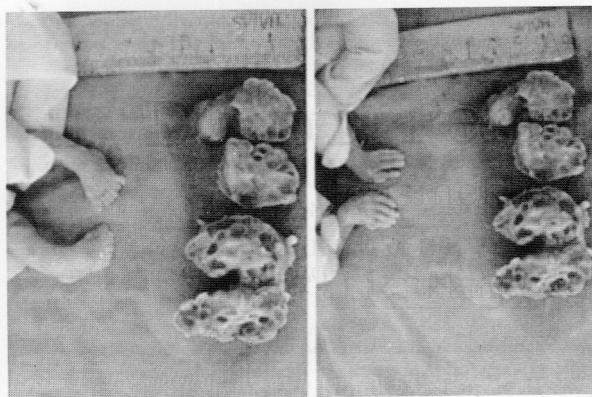
Yazışma Adresi: Yrd. Doç. Dr. Nihal Kılınç, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD, 21280, Diyarbakır
 "Bu çalışma II. Word Congress of Perinatal Medicine ve 8. Ulusal Perinatoloji Kongresi Antalya, 1-5 Ekim 2002'de poster olarak sunulmuştur".

OLGU

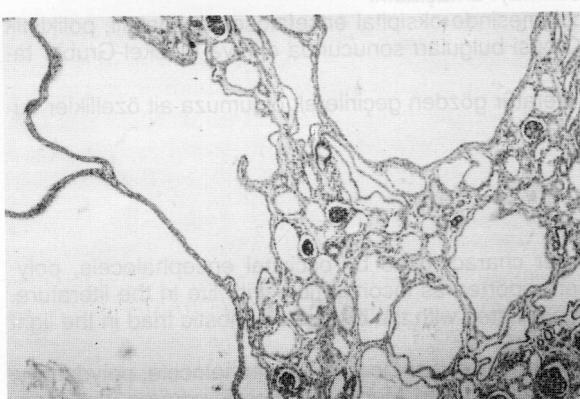
On dokuz yaşında, G2,P1,Y1, iki yıllık evli, eşiyle 1. derece akraba evliliği ve ailesinde anomali lili bebek öyküsü mevcut olan olgu gebeliğinin 18. haftasında perinatoloji polikliniğine başvurdu. Yapılan ultrasonografide encefalocele, multikistik böbrekler, mikrosefali ve oligohidramnios tesbit edildi. Olguya tıbbi tahliye uygulandı. Otopsi incelemesinde makroskopik olarak boyun kısalığı, el ve ayakta polidaktılı, oksipital encefalocele, her iki böbreğin kesit yüzeyinde çok sayıda kistik yapılar (Resim 1), 150 g ağırlığında ve normal görünümde plasenta tespit edildi. Mikroskopik incelenmesinde; bilateral polikistik böbrek (Resim 2), karaciğerde fibrosiz, ve bilier disgenezis saptandı. Otopsi bulgularımız sonucunda olguya Meckel-Gruber tanısı kondu.

TARTIŞMA

Meckel-Gruber sendromu (MGS) ilk rapor edilmesinden beri birçok diagnostik kriter tariflenmiş

Resim 1. Bilateral polikistik böbrek ve tüm ekstremitelerde polidaktili.

Resim 2. Kistik tübüller arasında normal glomerül yapıları (HE x 100)

ancak bu konuda hala çalışmalar devam etmektedir. Hastalıkın kesin tanısı için tipik triadını oluşturan kistik böbrek displazisi, oksipital encefalozel, postaksiyal polidaktılı bulgularından en az ikisinin tesbit edilmesi gerekmektedir (2). MGS, renal displazinin eşlik ettiği, otozomal resesif geçişli santral sinir sistem sendromlarının en iyi bilinenlerinden biridir (5). MGS'nin genel popülasyonunda 12.000-140.000'de 1 oranında görüldüğü bildirilmiştir (6). MGS'lu bebek öyküsü olan annelerin sonraki çocuklarında tekrar görülme riski %25 olduğundan sonraki gebeliklerinde takipleri ve gebeliklerinin sonlandırılması önemlidir (7).

MGS'de oksipital encefalozel önemli tanı kriteridir. Bazen MGS'nin encefalozel bulgusu değişik boyutlarda olması dolayısıyla zor tanı alabilir. Oligohidramnios küçük boyuttaki encefalozellerin tanımı almasını güçlendirir. Mikrosefali, encefalozelin varlığını belirlemek için yararlı bir bulgu olabilir. Oksipital encefalozel bulgusuna mikrosefali, hidrosefali, korpus kallosum agenezisi ve serebral hipoplazi gibi diğer santral sinir sistemi anomalileri eşlik edebilir (4,7). Olgumuzda 18. gebelik hafifinde yapılan ultrasonografide encefalozel, multi-

kistik böbrekler, mikrosefali ve oligohidramnios tesbit edildi. Tibbi tahliye uygulandı. MGS ön tanısı ile patoloji kliniğine gönderilen fetusun yapılan otopsi incelenmesinde makroskopik olarak; boyun kısalığı, el ve ayakta polidaktılı, oksipital encefalozel tespit edilirken mikroskopik incelenmesinde; bilateral polikistik böbrek, karaciğerde fibrosiz, ve bilier disgenezis saptandı.

Hsia ve ark. bu sendroma sıkılıkla eşlik eden diğer anomalilerin yarık damak, yarık dudak, mikrosefali, mikroftalmi ve ambiguous genitalia olarak rapor etmişlerdir (8).

MGS'u tanısı için özel biyokimyasal ve kromosomal belirteç bulunmamaktadır. Patolojik bulguların tanımlanması ve normal karyotipin bulunması ile tanı konmaktadır. Gebeliğin 11.-14. haftasında yapılan ultrasonografi muayeneleri ile MGS erken tanı alabilir. Ayrıca alfa-feto protein spesifik olmamakla birlikte tanıya yardımcı olmaktadır (9). MGS en erken 10. gebelik haftasında fetoskop ile prenatal tanı aldığı bildirilmiştir (10). Fetoskop invazif bir yöntem olduğu için gebeliğin ilk trimesterinde tarama testi olarak ultrasonografi, NT(Nuchal translucency) ve CRL (Crown-rump length) ölçümleri tercih edilmektedir (11). Blaas ve ark. yüksek rezolüsyonlu üç boyutlu embriyonik beyin görüntüsü ile çeşitli fetal santral sinir sistemi anomalilerini tanımlardır. Üç boyutlu ultrasonografi gelecekte fetal anomalileri erken tanımda önemli tanı bir yöntemi olacaktır (12). Quintero ve ark. 11. gebelik haftasındaki MGS'lu bir olguya transabdominal embriofetoskop ile tanıdıkları rapor etmişlerdir (13). MGS'nin tanısında invazif yöntemler az sayıdadır. Günümüzde kesin tanı için postnatal-postabortal patolojik inceleme tek yöntemdir.

MGS'da renal kistik displazi hemen hemen tüm vakalarda mevcuttur (14). Böbrekler bazen normal boyutundan 10-20 kat büyük olabilir. Otopsi incelenmesinde makroskopik olarak kistler görülür. Renal agenezis, renal hipoplazi ve ureteral duplikasyon gibi diğer renal anomaliler de bu sendroma eşlik edebilir (15). Yapılan bir çalışmada, 32 vakanın 7'sinde (%21) displastik böbrekler görülmüştür. Bu oranın olmasının nedeni, oligohidramnios varlığında fetal anatominin çok iyi değerlendirilememesi olabilir. Olgumuzun ultrasonografik, makroskopik ve mikroskopik incelemesinde her iki börek dokusunda çok sayıda kistler tespit edildi. Eşlik eden başka renal patoloji saptanmadı.

MGS'nun, trizomi 13 ve Smith-Lemli-Opitz sendromu ile ayrıca tanısı yapılmalıdır. Bazen trizomi 13 ile benzer patolojiler gösterdiğiinden ayrıca tanısı zor olabilmektedir. Çünkü, trizomi 13'e %15-30 oranında kistik böbrekler eşlik etmektedir. Orta hat santral sinir sistemi anomalileri veya holoprosenzefali, trizomi 13 için tanı koydurucu iken, bü-

yük böbrekler, oligohidramnios ve oksipital ense-falosel varlığı MGS için tanı koydurucudur (16).

Sonuç olarak, ultrasonografi ve bazı invazif yöntemlerle fetal anomaliler prenatal dönemde tanı alabilmekte ve etkilenmiş fetuslar elimine edilebilmektedir. Otozomal resesif geçişli ve ölümcül bir hastalık olan MGS ultrasonografik taramalar ile 20. gebelik haftasından önce tanınabilmektedir. Bu sendrom riskini taşıyan aileler genetik bilgilendirme yapıldıktan sonra perinatoloji kliniklerinde takibe alınarak 11.-14. haftalarda ultrasonografik NT, CRL ölçümleri ve embriyoskopı ile daha erken prenatal tanı alarak gebelikleri sonlandırılabilir.

KAYNAKLAR

1. J.Thomas Stocker. Pediatric Pathology Washington, J.B. Lippincott Company 1992; p:97
2. Sergi C, Adam S, Kahl P, Otto HF. Study of the malformation of ductal plate of the liver in Meckel syndrome and review of other syndromes presenting with this anomaly. Pediatr Dev Pathol 2000; 3:568-83
3. Salonen R, Paavola P. Meckel syndrome. J Med Genet 1998;35:497-501
4. Nyberg DA, Hallesy D, Mahony BS, Hirsch JH, Luthy DA, Hickok D. Meckel-Gruber syndrome. Importance of prenatal diagnosis. J Ultrasound Med. 1990;9:691-6
5. Ahdap-barmada M, Claassen D: A distinctive triad of malformations of the central nervous system in the Meckel-Gruber syndrome. J Neuropathol Exp Neurol 1990; 49:610.
6. Ramadani HM, Nasrat HA. Prenatal diagnosis of recurrent Meckel syndrome. Int J Gynaecol Obstet. 1992;39:327-32
7. Tanrıverdi HA, Hendrik HJ, Ertan K, Schidt W. Meckel Gruber syndrome: a first trimester diagnosis of a recurrent case Eur J ultrasound 2002;15:69-72
8. Hsia YE, Bratu M, Herboldt A. Genetics of the Meckel syndrome (dysencephaliasplanchncystica). Pediatrics. 1971;48:237-47
9. Flessa A, Rempen A, Schmausser B, Marx A. Meckel-Gruber syndrome. Z Geburshilfe Neonatol 1996;200:66-8
10. Dumez Y, Dommergues M, Gubler MC, Bunduki V, Narcy F, LeMerrer M, Mandelbrot L, Berkowitz R. Meckel-Gruber syndrome: prenatal diagnosis at 10 menstrual weeks using embryoscopy. Prenat Diagn 1994;14:141-4
11. Pandya PP, Snijders RJM, Johnson SP, Brizot ML, Nicolaides KH. Screening for fetal trisomies by maternal age and fetal nuchal translucency thickness at 10 to 14 weeks of gestation. Br J Obstet Gynaecol. 1995;102:957-62
12. Blaas HG, Eik-Nes SH, Berg S, Torp H. In-vivo three-dimensional ultrasound reconstructions of embryos and early fetuses. Lancet 1998;10:1182-6
13. Quintero RA, Abuhamad A, Hobbins JC, Mahoney MJ. Transabdominal thin-gauge embryofetoscopy: a technique for early prenatal diagnosis and its use in the diagnosis of a case of Meckel-Gruber Syndrome. Am J Obstet Gynecol 1993;168:1552-7
14. Johnson VP, Holzwarth DR. Prenatal diagnosis of Meckel syndrome: Case reports and literature review. Am J Med Genet. 1984;18:699-71
15. Andersen VM: Meckel syndrome: Morphologic considerations. Birth Defects.1982;18:145
16. Gazioglu N, Vural M, Seçkin MS, et al. Meckel-Gruber syndrome. Childs Nerv Syst 1998;143:142-5